אמר רב נחמן ינחס כתיב. ואע"ג דקרינן ינחס מ"מ דרשינן הכי מדלא כתיב מנחס דליכא למיטעי וכתיב ינחס דאיכא למיקרי ינחס אע"ג דלא קרינן הכי איכא למדרש שהמתנחס מושיבין בראש לנחמו ופירוש הקונטרס דחוק: **אמר רבא הלכתא כו'**. לעיל (דף נא.) פירשנו דבזה"ז כולהו ממטלטלי: **המשליש** מעות לבתו. פירש בקונטר' והיא אומרת נאמן עלי לאחר שנשאת לא דק דבגמ' מסקינן דליכא בין ר"מ ובין ר' יוסי אלא גדולה מן האירוסין: **וכי** אינה **אלא** שדה. ול"מ סבר דאינה יכולה למוכרו: **אילימא** קטנה מן הנשואין איכא בינייהו. פירוש אף קטנה מן הנשואין אבל הא דגדולה מן האירוסין נמי איכא בינייהו דלר"מ יעשה שליש מה שהושלש בידו ולר' יוסי הרשות בידה כדתנן במתני': **קטנה** דלאו בת זביני היא. וליכא למימר דסיפא איצטריך לקטנה מן הנשואין דאפילו מן הנשואין לא תמכור דאם כן הוה ליה למתני בהדיא אבל קטנה אפילו מן הנשואין לא תמכור אבל לר"מ דמוקמא למתני' בחסורי מיחסרא אתי שפיר דקאי אגד"א כו' דמדבר בהדיא בנשואין: **הא** מני ר' מאיר היא דאמר מצוה לקיים דברי המת. אבל לרבי יוסי ליה ומימה אי ליה למה ליה למימר לא יהא אלא שדה ולמיתלי טעמא בהאי תיפוק ליה משום דלית ליה מצוה לקיים דברי המת ושמא לדבריו דרבי מאיר קאמר: הא בידו מאי בינייהו אילימא קטנה מן הנשואין איכא בינייהו דרבי מאיר סבר הרשות בידה ואתא רבי יוסי למימר אפילו מן הנשואין נמי גדולה אין קטנה לא אימא סיפא אבל בקטנה אין מעשה קטנה כלום הא מאן קתני לה אילימא רבי יוסי הא מרישא שמעת מינה דאמר רבי יוסי וכי אינה אלא שדה והיא רוצה למוכרה הרי היא מכורה מעכשיו גדולה דבת זביני אין קטנה דלאו בת זביני היא לא אלא רבי מאיר היא וחסורי מיחסרא והכי קתני יעשה השליש מה שהושלש בידו [ה]במה דברים אמורים מן האירוסין אבל מן הנשואין הרשות בידה [ו]במה דברים אמורים בגדולה אבל בקטנה אין מעשה קטנה כלום אלא גדולה מן האירוסין איכא בינייהו איתמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יוסי רבא אמר רב נחמן [ז]הלכה כרבי מאיר: [7]**אילפא** [ח]**תלא נפשיה באיסקריא דמכותא** אמר איכא דאתי דאמר לי מילתא דבי רבי חייא ורבי אושעיא ולא פשיטנא ליה ממתניתין נפילא מאסקריא וטבענא אתא ההוא סבא תנא ליה [ט]האומר תנו שקל לבני בשבת וראוין ליתן להם סלע נותנין להם סלע ואם אמר אל תתנו להם אלא שקל אין נותנין להם אלא שקל [י]ואם אמר אם מתו יירשו אחרים תחתיהם בין שאמר תנו בין שאמר אל תתנו אין נותנים להם אלא שקל אמר ליה הא מני רבי

גופא דעובדא היכי הוה א"ל הכי והכי הוה מעשה אמר ליה גברא דלא ידע מאי ניהו מרזיחא שלח ליה לרב הונא הונא חברין מאי מרזיחא אבל דכתיב [1]כה אמר ה' אל תבא בית מרזח וגו': אמר ר' אבהו [6]מנין לאבל [א]שמיסב בראש שנאמר [2]אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם ינחם אחרים משמע אמר רב נחמן בר יצחק ינחם כתיב מר זוטרא אמר מהכא [3]וסר מרזח סרוחים מר וזח נעשה שר לסרוחים אמר רבא [4]הלכתא ממקרקעי ולא ממטלטלי [5]בין למזוני [3]בין לכתובה [ד]בין לפרנסה: **מתני'** המשליש מעות לבתו והיא אומרת נאמן בעלי עלי יעשה השליש מה שהושלש בידו דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר וכי אינה אלא שדה והיא רוצה למוכרה הרי היא מכורה מעכשיו בד"א בגדולה אבל בקטנה אין מעשה קטנה כלום: **גמ'** ת"ר [2]המשליש מעות לחתנו ליקח מהן שדה לבתו והיא אומרת ינתנו לבעלי מן הנשואין הרשות בידה מן האירוסין יעשה השליש מה שהושלש בידו דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר הגדולה בין מן הנשואין ובין מן האירוסין הרשות בידה קטנה בין מן הנשואין בין מן האירוסין יעשה השליש מה שהושלש בידו מאי בינייהו איכא בינייהו דרבי מאיר סבר הרשות בידה ואתא רבי יוסי למימר אפילו מן הנשואין נמי גדולה אין קטנה לא אימא סיפא אבל בקטנה אין מעשה קטנה כלום הא מאן קתני לה אילימא רבי יוסי הא מרישא שמעת מינה דאמר רבי יוסי וכי אינה אלא שדה והיא רוצה למוכרה הרי היא מכורה מעכשיו גדולה דבת זביני אין קטנה דלאו בת זביני היא לא אלא רבי מאיר היא וחסורי מיחסרא והכי קתני יעשה השליש מה שהושלש בידו [ה]במה דברים אמורים מן האירוסין אבל מן הנשואין הרשות בידה [ו]במה דברים אמורים בגדולה אבל בקטנה אין מעשה קטנה כלום אלא גדולה מן האירוסין איכא בינייהו איתמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יוסי רבא אמר רב נחמן [ז]הלכה כרבי מאיר: [7]**אילפא** [ח]**תלא נפשיה באיסקריא דמכותא** אמר איכא דאתי דאמר לי מילתא דבי רבי חייא ורבי אושעיא ולא פשיטנא ליה ממתניתין נפילא מאסקריא וטבענא אתא ההוא סבא תנא ליה [ט]האומר תנו שקל לבני בשבת וראוין ליתן להם סלע נותנין להם סלע ואם אמר אל תתנו להם אלא שקל אין נותנין להם אלא שקל [י]ואם אמר אם מתו יירשו אחרים תחתיהם בין שאמר תנו בין שאמר אל תתנו אין נותנים להם אלא שקל אמר ליה הא מני רבי

גופא דעובדא. תחלת הדברים מה לשון שלחת לו: **ינחס כתיב.** אין לך לומר פתח בשוא אות אלא"כ אל"ף או ה' סמוכין לו או ע"פ הנקודה שנחתיה והיא באה במקום אות כאילו כתוב ינחס ויין אלא כתיב כלון אל"ף על כרחך ע"פ מסורת הכתב אתה קורא ינחס וזהו המנוחס עצמו כלומר כאבל המתנחס: **מר וזח.** מי שנפשו מרה ודעתו זחה ומעותקה מעליו: **נעשה שר לסרוחים.** לגדולים הבאים לנחמו: **מתני' המשליש מעות לבתו.** מסר מעות ביד אליש לצורך בתו לקנות שדה או גדולה לכשתנשא: **והיא אומרת.** לאחר שנשאת: **נאמן בעלי עלי.** שלא יעכבם לעצמו תנם לו והוא יקנה לי שדה כשאלה: **יעשה שליש כו'.** יקנה השדה ואין שומעין לה דמצוה לקיים דברי המת[1]: **וכי אינה אלא שדה.** וכי מה מועלת לו לקנות אפילו אין כאן מעות אלא כבר נקנה השדה והיא רוצה למוכרה הרי היא מכורה הלכך שומעין לה: **בד"א.** בגמרא מפרש מאן קתני לה: **בד"א.** ששומעין לה: **גמ' מן הנשואין הרשות בידה.** שאף האב לא עלה בדעתו למוסרם ביד אליש אלא עד שתנשא דמשנשאת הבעל זכאי לאכול פירות: **מאי בינייהו.** בהי פליגי בגדולה או בקטנה: **דר"מ סבר הרשות בידה.** דהאי דקאמר ר"מ מן הנשואין הרשות בידה אפי' בקטנה נמי אמר: **אימא סיפא.** דתתני': **הא מרישא שמעינן מינה.** דלא א"ל יוסי שומעין לה אלא בגדולה מדקא מייתי טעמא למילתיה וכי אינה אלא שדה והיא רוצה למוכרה אלמא בגדולה הרשויה למכור שדות קאמר: **אלא ר"מ.** וע"כ כי אמר בברייתא נמי מן הנשואין הרשות בידה בגדולה אמר ולא בקטנה: **אלא גדולה מן האירוסין אליבא בינייהו.** דקאמר ר' מאיר מן האירוסין יעשה אליש אלא פשיטנא ליה ממתניתין. דאשכחנא משנה כוותי דהכא בריית (שם). תנא ליה. שנה לפניו, כלומר בעת מניה (שם). האומר תנו שקל לבני בשבת. מי שמת והניח ממונו ביד איש נאמן ואמר תנו שקל, אלי סלע, לבני להוצאה בשבוע (שם) כגון שכיב מרע אי נמי בריא וכגון שהלך למדינת הים ואינה ליתן להם כשיעור הזה עד שיוכלה המתנו מיו. שקל שבגמרא היינו אלי סלע שהוא שני דינרין (רשב"ם ב"ב קכט.). וראוין לתת להם סלע. שיש לו בנים הרבה ואין מספקין לשבת בפחות מסלע (תענית כא.). נותנין להם סלע. דלא אמר שקל אלא כדי לזון בגמלים שלא יתנו יותר מכדי לרכן (ב"ב שם) דאי הוה בדעתיה דלא ליתן להו אלא שקל היה אומר אל תתנו להן אלא שקל, ואלי דקאמר תנו להן שקל ולא אמר תנו סלע משום דבעי לזרוזיהו דלשמרן (נקמן ע.) כדי לזרזן במשא ומתן כדי שיעבדו וילמדו דרך מרן וירויחו (תענית כא.). **אל תתנו.** היינו קפידא (ב"ב שם). **ואם אמר אם מתו ירשו אחרים תחתיהם.** ולא בני בני, גבי אדעתיה דיתן ליה בגמלים טפי כי היכי לישתיור מהנהו נכסי להנהו אחרים ודוקא קאמר שקל (שם) אע"ג דאמר תנו שקל ולא אמר אל תתנו אלא שקל, גבי בדעתיה דלא בעי לאיתן ליה אלא שקל שבשת, כי היכי דאי מתו ירשו אחרים תחתיהן (תענית שם). **אמר ליה.** אילפא, **הא מני.** דקתני אע"ג דלא ספקי בצניר מסלע לא יהביגן להו אלא שקל (שם).

עין משפט נר מצוה

מג א מיי' פי"ג מהל' אלל הל' ג סמג עשין מד"ס ב טוש"ע י"ד סימן שנו סעיף ח:

מד ב מיי' פט"ז מהל' אישות הלכה ז סמג עשין מה טוש"ע אה"ע סימן קיב סעיף ז:

מה ג מיי' וסמג שם טוש"ע אה"ע סימן ק סעיף ח:

מו ד מיי' פ"כ שם הל' ה סמג שם טוש"ע אה"ע סי' קיג סעיף ב:

מז ה ו ז מיי' שם הלכה יד וסמג שם טוש"ע אה"ע סימן נד וטוש"ע מ"מ סימן רנב סעיף ב:

מח ח [מיי' פי"ב מהל' זכיה הל' ו] טוש"ע מ"מ סימן רנב סעיף ח [וסי' רמח סעיף ב]:

תוספות רי"ד

בע"ח דידה אלמא בע"ח דאחי הויא א"ר הל' ממקרקע ולא ממטלטלי בין למזוני בין לפרנסה ובתוספו' המורה [כתב] וה"מ היכא דלא אמדינו' ולא ידעו ביה אי ידיו רפות או לא אבל היכא דאמדינו' ק"ל כשמואל דאמר לעיל בפרק נערה (דף נ ע"ב) לפרנסה שמין באב בין במקרקע בין במטלטלי דהא שמואל אפילו במטלטלי אמרה למילתי' כדמוכח לעיל בחיטי דעליה וראיתי בתשובות הגאונים דתקנו במתיבתא בימי מר רב הונא גאון הלוי בר מר רב יצחק למגבי ב"ח וכתובת אשה אפילו ממטלטלי דיתמי ואע"ג דמטלטלי דידהו לא משתעבדו לב"ח וכתבו רבואתה דדוקא מזוני דאינון תנאי ב"ד גבי ממטלטלי כיון דשמין בתקנתא דבתראי אבל פרנסה דאינו ת"כ כדקיימו קיימו ולא בביא אלא מקרקעי ואינו נ"ל דאטו תקנתא דבתראי בכתובה בלחוד הות בכל מילי תיקון בין לכתובה בין לב"ח וה"ה לפרנסה דכל גוביינא גבי אפילו ממטלטלי ואדרבה פרנסה כיון דשמין באב א"ל דניחא ליה דתתפרנס אפילו ממטלטלי דידיה ותו דאמרן לעיל דבת בע"ח הוה וא"כ ל"ש חוב דידה מכל חוב דעלמא וכי היכי דכל חוב דעלמא גבי אפילו ממטלטלי דיתמי בהאי תקנה ה"נ הבת ול"ש: **מתני'** המשליש מעות לבתו והיא אומרת נאמן בעלי עלי יעשה מה שהושלש בידו דברי ר"מ ר' יוסי וכי אינה אלא שדה והיא רוצה למוכרה ה"ה מכורה מעכשיו בד"א בגדולה אבל בקטנה אין מעשה קטנה כלום פי' מסר מעות ביד שליש לצורך כתו שיקנה לה שדה בהן והיא אומרת נאמן עלי בעלי שהוא יקנה לי ותנו מעות בידו יעשה שליש וכו' ואל יתנו ליד בעלה שמצוה לקיים דברי המת ולקמן נפרש דבעודה ארוסה קאמר ר"מ אבל בנשואה מודה א"ר יוסי וכי אינה אלא שדה מה תועלת יש לקיים דברי המת אפילו אם יקנה לה השליש שדה והיא רוצה למוכרה ולתת המעות לבעלה מי יוכל לעכב ע"י והלכך גם במעות נמי שומעים לה ונותנים אותם לבעלה כיון שהיא רוצה ודוקא לגדולה שומעים אבל אם היא קטנה אין מעשה קטנה כלום אלא יעשה שליש מה שהושלש בידו: ת"ר המשליש מעות לחתנו ליקח בהן שדה לבתו והיא אומרת יתנו לבעלי מן הנשואין הרשות בידה מן האירוסין יעשה שליש מה שהושלש בידו ובגדולה מן הנשואין נמי כ"ע לא פליגי דאפילו מן הנשואין בידה כי פליגי בגדולה מן האירוסין דר"מ סבר יעשה שליש וכו' ור"י סבר הרשות בידה: איתמר ר"י א"ש הלכה כר"מ וקי"ל כר"ג בדיני ותו דאמרינן לקמן בהל' והא קי"ל כר"מ דאמר מצוה לקיים דברי המת: תניא האומר תנו לבני שקל בשבת והן ראויין לתת להן סלע נותנים להם סלע פי' דלאו דוקא קאמר אלא לזרזינהו שיכללו דבריהם במשמט ושקל הוא חצי סלע תרגומא בקע תקלא ותרגומא שקל סלעא ואם אמר אל תתנו להן אלא שקל אין נותנים להם אלא שקל פי' דדוקא קאמר ואם אמר אם מתו יירשו אחרים תחתיהן בין שאמר תתנו בין שאמר אל תתנו אין נותנים להם אלא שקל פירוש כיון (שמת) [שפי' שאם ימותו] בניו שיירשו אחרים תחתיהן דוקא קאמר

מסורת הש"ס

1) מ"ק כח:, 2) לעיל נא., 3) [מוספתא פ"ו ע"ס], 4) מענית כא., 5) [ברש"י גיטין לב: ד"ה דתלי פירש נמצן גם בפפחים סח: ד"ה ותלי פירש נמצן], 6) מענית כא. ד"ב קמט. [מוספתא פ"ין], 7) [לקמן ע.], 8) נ"י כ"ר, 9) [מולין קמא.], 10) לעיל מח.,

---

תורה אור השלם

1. כי כה אמר יי אל תבוא בית מרזח ואל תלך לספוד ואל תנד להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יי את החסד ואת הרחמים: ירמיהו טז ה
2. אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם: איוב כט כה
3. לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרזח סרוחים: עמוס ו ז

מוסף רש"י

ינחם אחרים במשמע. שמנחמין יושבין כראש (מו"ק כח:). סרוחים. לשון רכיס (שם). בין לפרנסה. לגדוניא (לעיל נא.). תלא נפשיה באיסקריא דמכותא. כלומר עד אחרון תקוע בלב הספינה שמניחין עליה מכסה וילון"ן בלע"ז (תענית כא.). איכא דאתי דאמר לי מילתא כו'. כלומר אף על גב דעבדי עיקרא גרמא טפי מניה (שם). דבי ר' חייא ור' אושעיא. להון מסדרי מתניתא על פי רבינו הקדוש שהיה רגיל (שם). ולא פשיטנא ליה מתניתין. דאשכחנא משנה כוותי דהכא בריית (שם). תנא ליה. שנה לפניו, כלומר בעת מניה (שם). האומר תנו שקל לבני בשבת. מי שמת והניח ממונו ביד איש נאמן ואמר תנו שקל, אלי סלע, לבני להוצאה בשבוע (שם) כגון שכיב מרע אי נמי בריא וכגון שהלך למדינת הים ואינה ליתן להם כשיעור הזה עד שיוכלה המתנו מיו. שקל שבגמרא היינו אלי סלע שהוא שני דינרין (רשב"ם ב"ב קכט.). וראוין לתת להם סלע. שיש לו בנים הרבה ואין מספקין לשבת בפחות מסלע (תענית כא.). נותנין להם סלע. דלא אמר שקל אלא כדי לזון בגמלים שלא יתנו יותר מכדי לרכן (ב"ב שם) דאי הוה בדעתיה דלא ליתן להו אלא שקל היה אומר אל תתנו להן אלא שקל, ואלי דקאמר תנו להן שקל ולא אמר תנו סלע משום דבעי לזרוזיהו דלשמרן (נקמן ע.) כדי לזרזן במשא ומתן כדי שיעבדו וילמדו דרך מרן וירויחו (תענית כא.). אל תתנו. היינו קפידא (ב"ב שם). ואם אמר אם מתו ירשו אחרים תחתיהם. ולא בני בני, גבי אדעתיה דיתן ליה בגמלים טפי כי היכי לישתיור מהנהו נכסי להנהו אחרים ודוקא קאמר שקל (שם) אע"ג דאמר תנו שקל ולא אמר אל תתנו אלא שקל, גבי בדעתיה דלא בעי לאיתן ליה אלא שקל שבשת, כי היכי דאי מתו ירשו אחרים תחתיהן (תענית שם). אמר ליה. אילפא, הא מני. דקתני אע"ג דלא ספקי בצניר מסלע לא יהביגן להו אלא שקל (שם).

רבי מאיר. דמתני׳ [1] היא דאמר יעשה שליח מה שהושלש בידו: **מינה ניחא ליה.** שיתנו לכן כל צורכן: **לזרוזינהו.** שיחזרו אחר מזונותיהן ושלא יהו רעבתנין: **הפעוטות.** תיוקות בני תשע ושמונה כדאמרי׳ בהכיזקין [2]: **במטלטלי.** דווקא אבל במקרקעי לא עד שיניחו שתי שערות לו עד שיהא בן עשרים:

אפוטרופוס. שמיהו אבי יתומים או ב״ד: **מדקתני.** במתני׳: **שאני הכא דאיכא שליש.** שנשתלש לכך ופירשו לו מה יעשה בהן אבל אפוטרופוס אינו אלא לעשות צורכי יתומים לכל הצריך והרי אם מכרו אלו הפעוטות אין זה שינוי מצות המת שאף האפוטרופוס יכול לצורך מזונותיהם: **אם כן.** דשליש דווקא וטעמא לפי שפירשו לו לקנות שדה ליתני יעשה שליש כו׳: **דאפילו בעלמא.** במקום אפוטרופוס דדמי קצת לשליש:

הדרן עלך מציאת האשה

המדיר את אשתו מליהנות לו. אין הנאת תשמישו נאסר עליה דהא משועבד לה הלכך בשביל תשמיש אין לו לכופו להוליא ולתן כתובה. והנאת מזונות בגמרא פריך והא משועבד לה: **יעמיד פרנס.** שליח שיפרנסנה: **בישראל.** אם ישראל הוא שיכול להחזיר את גרושתו: **ובכהן.** שאם יגרשנה לא יוכל להחזירה ושמא סופו יתחרט יהבו ליה רבנן זימנא טפי: **אחד מכל הפירות.** קונם פרי פלוני עלי והוא קיים לה: **שלא תתקשט באחד מכל המינין.** קונם בושם פלוני עלי והוא קיים לה: **בעניות שלא יתן קנבה.** בשאם עניה אם לא יתן קנבה לדבר עד מתי אסרו עליה הוא דיוליא ויתן כתובה אבל אם יתן קנבה תמתין עד אותו זמן. ובגמרא [3] מפרש עד כמה היא קנבתה: **ובעשירות.** שרגילות לכך: **עד שלשים יום.** אם לא הדירה יותר אין כופין להוליא: **גמ׳ וכיון דמשועבד לה.** למזונות: נעשה דמפקע ליה לשיעבודיה הכא נמי כיון דמשועבד לה לאו כל כמיניה דמפקע לה לשיעבודה אלא מתוך שיכול לומר לה צאי מעשה ידיך במזונותיך נעשה

מציאת האשה

רבי מאיר היא דאמר [4] מצוה לקיים דברי המת אמר רב חסדא אמר מר עוקבא [5] הלכתא בין שאמר תנו ובין שאמר אל תתנו נותנין להם כל צורכם הא קיימא לן הלכה כרבי מאיר דאמר מצוה לקיים דברי המת ה״מ במילי אחרניתא אבל בהא מינח ניחא ליה והא דאמר הכי לזרוזינהו הוא דאתא [6] תנן התם [7] הפעוטות מקחן מקח וממכרן מכר במטלטלים אמר רפרם לא שנו [8] אלא שאין שם אפוטרופוס אבל יש שם אפוטרופוס אין מקחן מקח ואין ממכרן מכר ממאי מדקתני אין מעשה קטנה כלום ודלמא היכא דאיכא שליש שאני א״כ ליתני אבל בקטנה יעשה שליש מה שהושלש בידו מאי אין מעשה קטנה כלום שמע מינה אפילו בעלמא:

הדרן עלך מציאת האשה

[9] **המדיר** [1] את אשתו מליהנות לו עד ל׳ יום יעמיד פרנס יתר מיכן יוציא ויתן כתובה [2] רבי יהודה אומר בישראל אחד יקיים ושנים יוציא ויתן כתובה בכהן שנים יקיים ושלשה יוציא ויתן כתובה המדיר את אשתו שלא תטעום אחד מכל הפירות יוציא ויתן כתובה [3] ר׳ יהודה אומר בישראל יום אחד יקיים שנים יוציא ויתן כתובה ובכהן שנים יקיים שלשה יוציא ויתן כתובה המדיר את אשתו שלא תתקשט באחד מכל המינין יוציא ויתן כתובה ר׳ יוסי אומר בעניות שלא נתן קצבה ובעשירות שלשים יום: **גמ׳** [4] וכיון דמשועבד לה היכי מצי מדיר לה כל כמיניה דמפקע לה לשיעבודה והתנן [5] קונם שאיני עושה לפיך אינו צריך להפר אלמא כיון דמשעבדא ליה לאו כל כמינה דמפקע ליה לשיעבודיה הכא נמי כיון דמשועבד לה לאו כל כמינה דמפקע לה לשיעבודה אלא מתוך שיכול לומר לה צאי מעשה ידיך במזונותיך נעשה

הא קיימא לן מצוה לקיים דברי המת. אפי׳ בבריא קיימא לן הכי כדמוכח שלהי פ״ק דגיטין (דף טו.) דאמרינן רב [6] אמי מוקי לה בבריא והא קיימא לן מצוה לקיים דברי המת יש מקשין כיון דמצוה לקיים דברי המת אם כן מאי אהני הא דדברי שכיב מרע ככתובים וכמסורין דמו ואומר ר״ת דלא אמרי׳ מצוה לקיים דברי המת אלא כשהושלש מתחלה לכך לי נמי דווקא במת נותן בחיי מקבל אבל דברי שכיב מרע בכל ענין כמסורין דמו [7]: **אבל יש שם אפוטרופוס אין מקחן מקח.** פי׳ ר״ת דוקא מכר אבל מתנתן מתנה לענין מתנה אין סברא לחלק בין יש שם אפוטרופוס לאין שם:

הדרן עלך מציאת האשה

המדיר את אשתו מליהנות לו. פירש בקונטרס דאין הנאת תשמישו נאסר עליה דהא משתעבד לה משמע ממון פירושו שיש בלשון זה איסור הנאת תשמיש וקשה דפריך בגמ׳ וכיון דמשתעבד לה היכי מצי מדיר לה והתנן קונם שאני עושה לפיך כו׳ מגופא דמתני׳ הו״מ למיפרך דלא מצי אסר עליה תשמיש משום דמשועבד לה דאם היה נאסר יוליא ויתן כתובה לב״ש בשמי שבתות ולב״ה שבת אחת ועוד כי מוקי לה בגמרא בהדירה כשהיא ארוסה דאכתי לא משועבד לה אם כן מתשמיש נמי חל הנדר ולימא במתני׳ יוליא ויתן כתובה בשבת אחת לב״ה או בשמי שבתות לב״ש ומפרש ר״ת דליהנות לו לא משמע אלא הנאת מזונות:

יוציא ויתן כתובה. נראה לר״י דבכל הני דקתני במתני׳ יוליא היינו שכופין אותו דכיון דשלא כדין עביד כופין אותו להוליא כדאשכחן בהמוכר (יבמות דף נט.) דתנן לא רצו מחכין אבל גדול למיכפייה הואיל ועליה מצוה רמיא ועוד אמרי׳ לקמן (דף עז.) אמר רב האומר איני זן ואיני מפרנס יוליא ויתן כתובה ומסיק עד שכופין אותו להוליא יכפיהו לזון משמע דלשון יוליא שכופין אותו להוליא ולכאורה למימר דכפייה דהתם במילי ולא בשטרי חדא דבדברים לא יוסר עבד ועוד מדפריך לעיל למ״ד מורדת ממלאכה והאמר רב האומר איני זן ואיני מפרנס יוליא ויתן כתובה ומאי קושיא דלמא מתניתין דמוסיפין על כתובתה כשלא רצה להוליא אבל אם כופין בשטרי אמי שפיר וא״כ אמאי לא תני להו בהדי הנך שכופין להוליא (לקמן דף עז.) וי״ל דלא תני במתני׳ אלא כגון מוכה שחין ובעל פוליפוס דלתתיין ממילא אבל הנך דלתתא כפייה דידהו ע״י פשיעת הבעל לא קתני ומקמן ומגרף ובורסי דקתני אפילו נעשו אחר שנשאו ניחא שאינם מתכוונים להקניטו ולגער האשה ועוד יש להביא ראיה דיוליא משמע כפייה מדאמר בסוף הבא על יבמתו (יבמות דף פה: ופס) עובדא הוה בני כניסתא בקיסרי קמיה דר׳ יוחנן ואמר יוליא ויתן כתובה ומשמע התם דכייפינן ליה ותימה אמאי לא תשיב לה בהכי הנך שכופין להוליא דהתם אינו פושע בה דמה הוא יכול לעשות שהוא עקר וי״ל משום דקתני סיפא בין שהיו עד שלא נשאו בין משנשאו ולא שייך לומר סבורה הייתי שאני יכולה לקבל ורוציה מיתרצי בהאי שינויא ורבינו חננאל הביא מירושלמי דכל הנך יוליא דמתניתין אין כופין והכי איתא התם אמר שמואל אין מעשין אלא לפסולות אמר רבי שמואל תניא המדיר את אשתו מליהנות כו׳ שמעון שמוליא שמעון שכופין ופסק ר״ת משם ש״מ שאין כופין אלא היכא שמפרש בהדיא כופין אבל היכא דאמר רבנן יוליא אומרים לו כבר חייבוך חכמים להוליא ואם לא תוליא מותר לקרותך עבריינא אבל לכפותו לא ונקמן גבי האומר איני זן ואיני מפרנס לר״מ גרסינן בהדיא כופין אותו ויוליא ויתן כתובה וההיא דהמוכך דמוזרין אבל גדול למיכפייה לכנוס לו לפעור הייט לפי שמונע ממנה כל עניני אישות אין בין משמש המטה בין מזונות אבל משום משמש המטה לחודיה לו משום מזונות לא וההיא דסוף הבא על יבמתו התם משמע דלכפותו אמר דכשבא מעשה לפניו זוה להם להוליא ויותר נראה דכופין בכל הני כדפירש ר״י אלא דירושלמי קסבר ששייך כפייה במילי אבל לדידן דקיימא לן דבדברים לא יוסר עבד ע״כ אינו אלא בשטרי כיון דלשון יוליא משמע כפייה היכא דעושה לה עולה ומיהו אין לכוף שום אדם לגרש ולעשות מעשה עד שנמצא ראיה ברורה דהא אמרינן דגט מעושה בישראל שלא כדין פסול ואין להתיר אשת איש מספק:

הבא נמי כיון דמשועבד לה בו׳. ואם תאמר ולוקי כגון דתליהו למזונותיה בתשמיש המטה דאמר יאסר (א) תשמישך עלי אם אזונך וי״ל דלא״כ (ב) (אפי׳) שמואל דאמר לקמן אפילו בסתם ימתין שמא ימצא פתח לנדרו מ״מ לא הוה ליה למימר יתר מיכן יוליא ויתן כתובה אלא לאחר שלשים תהנה ותאסר לבית הלל שבת אחת ולבית שמאי שתי שבתות והכאי גוונא פריך לקמן אמאי דמשני כגון דתליהו לקישוטיה בתשמיש המטה וליכא נמי למימר כגון דאמר יאסר בתשמישך עלי מעכשיו אם תהנה ממני דאז אסורה ליהנות דאמר רבי יהודה דאמר נפרח שני דנדרים (דף יד.) קונם עיני בשינה היום אם אישן נשמע ליום פן יישן לאחר הכא נמי אסור לשמש שמא תהנה דבתנאי לא מיזהר אינים כדמפרש התם ואפילו לרב נחמן דאמר התם מיזהר הכא מודה דאשה לא מיזהרה כיון שלא נדרה ובתוספות ה״ר יוסף שפירש לפני רבינו שמואל מנותמו כבוד פירש דלקמן דווקא מיוקי דתליהו לקישוטיה בתשמיש המטה דקתני המדיר אשתו שלא תתקשט ולא קתני המדיר מקישוט משמע שפיר שמדירה מתשמיש מפני שלא תתקשט אבל הכא דקתני המדיר מליהנות משמע שמהנאה ממש מדירה: נעשה

ואינו נ״ל דהא לקמן בגמרא בעי לאוקמי בנדר והיא ארוסה דחייל נדרא ואכתי נדרא דתשמיש חייל כיון דנדר ועודה ארוסה ולא ניתן לו אלא שבת א׳ אלא כך יש לפרש כגון שהדירה שלא תהנה מנכסיו שאין הנאת התשמיש בכלל ומקשה וכיון דמשועבד לה היכי מצי מדיר לה כל כמיניה תקשה כיון דחייל נדרא

אין מקחו מקח ואין ממכרו ממכר פי׳ אפוטרופוס שמינהו ב״ד או אבי יתומים אין מעשהו כלום זולתו ממאי מדקתני אין מעשה קטנה כלום פי׳ אלמא היכא דאיכא שליש אין מעשה קטנה כלום וה״ה לאפוטרופוס דלמא היכא דאיכא שליש שאני פירוש שהשליש פרשו לו מה יעשה אבל אפוטרופוס אינו אלא לעשות

א) נראה לל״ל כגר ז׳ כגר ז׳ אי כגר תשע כגר עשר כל חד וחד כו׳. ב) נראה לל״ל פי׳ זה המדיר אינו מודר שהמודר הוא באומר איני זן כו׳.

מסורת הש״ס

א) [ניעין יד: טו. מ.], ב) שם נט. מה. נ״ב קנה:, ג) [לעיל פא.:], ד) [לקמן עח.:], ה) [שם], ו) לעיל נט. סו. יבמות נב. קדושין סב. נדרים פה., ז) [לעיל סט.:], ח) [ניעין נט.], ט) [לקמן עח.:], י) [נ״ל רב יוסף], כ) [וע״ע בתוס׳ גיטין יג. ד״ה והא ותוס׳ ב״ב קמט. ד״ה דקא], ל) מהר״ם מ״ז,

הגהות הב״ח

(א) תוס׳ ד״ה הכא וכו׳. דאמר יאסר הנאת תשמישך:

מוסף רש״י

ר׳ מאיר היא דאמר מצוה לקיים דברי המת. דאי לאו מצוה מן הדין נותנין להן כל הראוי להן שהרי כל הממון שלהן הוא ואין בו לאותן אחרים כלום אלא לאחר מיתתן אם יש מותר יש להן ואם לא לא יטלו ומתוך שרוצין אנו לקיים דברי שיהא אחרים מתחייבים אנו מקמלין את הממון כדי שיהא שם מותר (תענית כא.). הפעוטות. תנן בהכיזקין (גיטין נט.) דמקמן מקח ממטלטלין, ופרשינן כגר שית כגר תמני (גיטין סה.).

הדרן עלך מציאת האשה

המדיר את אשתו מליהנות לו עד ל׳ יום. קונם את נהנית לי עד ל׳ יום, ולא הדירה מהנאת תשמיש, דהא לא מייל משום דמשועבד לה, וגבי מזונות נמי מוקמינן לה לקמן בשאומר לה אי מעשה ידיך למזונותיך, ופרנס משום דלא פקפק (לעיל סא.). **קונם שאיני עושה לפיך.** אשה שאמרה לבעלה מה שאני עושה מלאכה יהא אסור לפיך בקונם (יבמות צג. ושם: שאני עושה כו׳) **מעשי ידי יהיו לפיך** בהקדש (קדושין סג.) **מליהנות לו** (לעיל נט.). **אינו צריך להפר.** נדר זה, שאין בה כח להקדישו לפי שהוא שלו (שם) אין בעלה צריך להפר, שאין נדרה חל שהרי משועבדת לו (קדושין סג.) דכיון דקא משעבדא ליה למעשה ידיה לא מציא נדרה (יבמות צג.) דלא אמרה כלום דלאו כל כמינה לאפקועי לבעל מה דזכי ליה דממנא (נדרים פה.).

תוספות רי״ד

א״ר אמר מ״ע הלי׳ בין שאמר תנו בין שאמר אל תתנו נותנים להן כל צורכן והא קי״ל כר״מ דאמר מצוה לקיים דברי המת ה״מ במילי אחרניתא אבל בהא ניחא ליה (פי׳ דמשום כדי חייו) והאי דאמר הכי לזרוזינהו הוא דאתא תנן התם הפעוטות מקחן מקח וממכרן ממכר במטלטלי פי׳ ומשום כדי חייו אבל במקרקעי לא עד שיהא גדול ופקח ובפ׳ הניזקין מפרש כבר ר׳ כבר ז׳ (ב) כבר תמני כבר תשע כבר עשרה כל חד וחד לפום חורפי׳ אמר רפרם ל״ש אלא שאין שם אפוטרופוס אבל יש שם אפוטרופוס

עין משפט נר מצוה

מט א מיי׳ פי״ח מהל׳ זכיה הלכה כג סמג עשין פב טוש״ע מ״מ סי׳ רנג סעיף ח [ובכ״מ אנפס עוד בפ״מ דב״ב דף רמז]: **נ** ב מיי׳ פכ״ט מהלכות מכירה הלכה ו סמג עשין פה טוש״ע מ״מ סי׳ רלה סעיף ח:

נא ג מיי׳ שם הלכה ז טוש״ע שם סעיף ב:

א ד ה מיי׳ פי״ב מהל׳ אישות הלכה כג כל (יפי״ב) [ופי״ב] מהלכות נדרים הלכה י סמג לאוין רמב טוש״ע אה״ע סימן עג וטוש״ע י״ד סי׳ רלה סעיף ב:

תוספות רי״ד (המשך)

צרכי היתומים לכל הצריך ואם מכרו אלו הפעוטות אין זה שינוי מצות המת שאף אפוטרופוס הוא מוכר לצורך מזונותיהם א״כ ליתני אבל בקטנה יעשה שליש מה שהושלש בידו [מאי אין מעשה קטנה כלום] דאפילו בעלמא פירוש במקום שיש אפוטרופוס שדומה מקצת לשליש וכ׳ ר״ח ז״ל משמיה דגאון דמתנתן דפעוטות מתנה אף על פי שיש שם אפוטרופוס ואינו נ״ל דהא הכא לבעלה מתנה היא ובעי למיפשט ממתני׳ דכאן גם באפוטרופוס לא מציא למיתיב ליה ובפ׳ הניזקין פליגי במתנתא בלא אפוטרופוס אם היא קיימא כמו המכר שלו דרב יימר אמר אין מתנתו מתנה ומר בר״א אמר מתנתו מתנה (אלא) [אלמא] גרוע מתנה ממכר והיכי ס״ד למיעבדא טפי ממכר:

המדיר את אשתו מליהנות לו עד ל׳ יום יעמוד לה פרנס יתר מכאן יוציא ויתן כתובה ר״י אומר בישראלית חודש א׳ יקיים ב׳ יוציא ויתן כתובה ובכהנת ב׳ יקיים ג׳ יוציא ויתן כתובה פי׳ זה הוא כ) המודר מורד בשמודר הוא באומר איני זן ואיני מפרנס הלכך יוציא ויתן כתובה מיד ובעוד שנמלכים בו או אם ברח ואינו לפנינו לכופר או אם הוא איש אלם שאינו שומע לדברי חכמים מוסיפים לה על כתובתה ג״ד בשבת כל ימי מרדו כדאמרינן בפ׳ אע״פ אבל זה אינו מורד (כגון) [כיון] שזן ע״י פרנס מ״ה עד ל׳ יום יעמוד פרנס אבל יותר מכאן יוציא ויתן כתובה ואם אינו רוצה או שברח ומעגן את אשתו הוי מורד ומוסיף לה ג״ד בשבת וכן המדיר את אשתו מתשמיש המטה אינו מורד שבעבור נדרו הוא עושה ומחזר למצוא פתח לנדרו הלכך נותנים לו שבת א׳ זמן אם הוא מורד מתשמיש בלא נדר יוציא ויתן כתובה מיד ואם ברח בעוד שנמלכי׳ בו לפייסו מוסיפין לה ג׳ דינרים בשבת ואי קשיא והא כשהדירה שלא תהנה ממנו נאסר בתשמיש המטה ולא ניתן לו אלא שבת א׳ כדתנן במדיר את אשתו מתשמיש המטה פי׳ המורה שאין הנאת התשמיש נאסר עליה בנדר זה דהא משועבד לה:

נעשה כאומר לה צאי בו'. הכא נמי מצי למיפרך והא נמי אמר לה הכי כדפריך בתע"פ (לעיל דף נח:) דהכא אין אנו משגין נדר מכמו שנדר אלא טעמא בעלמא הוא דלמה הוא מדירה אלא בשביל שרוצה שיהיו מעשה ידיה שלה אבל התם גבי מקדיש ידי אשתו אין הנדר טוב וצריך לתקן דיבורו שרוצה לומר יקדשו ידיה לעושיהן להכי פריך לה התם: **אלא** לא תימא נעשה בו'. נמי הוה מצי למימר דמתני' דהכא כר"מ דאמר אין אדם מוציא דבריו לבטלה כדמשני בתע"פ (שם) דלא דמי דודאי משום דאין אדם מוציא דבריו לבטלה יש לו לתקן דיבורו כמו התם דמקדיש מעשה ידיה ואמרי' דבעי למימר יקדשו ידיך לעושיהן דאינו אלא תיקון מלה בעלמא אבל להוסיף על הדיבור מה שלא אמר כלל אין לו להוסיף בשביל כך כיון שאין לו לומר שכך היה דעתו בלא שום דיבור אחר כמו שהיינו סברין מתחלה:

והאידנא דאדרתן לא מצינא לאיגלגלי בהדך.

ומדעתא דהכי נמי מחלה שידינה הלכך משועבד לה ומ"מ חל הנדר בשעת הנדר אכתי לא היה משועבד אי נמי בלא טעם מחילה הנדר חל שכל זמן שהיא עמו יש לה לגלגל עמו דאע"ג דאין יורדת עמו דאין זה חשיב ירידה דמיירי שאין בני משפחתה העשירים כמו בעלה רגילין בכך אלא אביה מתון עושרו היה מוותר הלכך יש לה לגלגל עמו וכשאינה עמו יש לה להנהיג כמו שהיתה רגילה בבית אביה:

שהגיע זמן ולא נשאו. פירש בקונטרס דמדאורייתא לא משתעבד לה לפיכך הנדר חל וקשה דא"כ מן הנשואין נמי יחול הנדר מהאי טעמא דהא קיימא לן דמזונות נשואה דרבנן ועוד קושם שאני עושה לפיך אמאי אין הנדר חל והא מעשה ידיה לבעלה לכ"ע לא הוי אלא מדרבנן ונראה לפרש שהגיע זמן ולא נשאו כלו' הא דתניא יעמיד פרנס אשהגיע זמן ולא נשאו קאי אבל כשנדר עדיין לא הגיע הזמן לפיכך חל הנדר ודוקא הגיע זמן אבל נשאת אין צריך להעמיד פרנס דסברה וקיבלה כדאמר בסמוך ועוד י"ל כשהדירה כבר הגיע הזמן ומיהו חל הנדר דלא אלמוה רבנן לשיעבודא דאשה כל זמן שלא נישאת ומפקינן הקונס אותו שיעבוד:

טפי לא עביד שליחותיה. הכא לא שייך טעמא דזילותא כיון דלא נישאת ופ"ת ויעשה לה תקנה אחרת כגון שיתן לו לחבירו במתנה והלה יתן לה כמו גבי בא בדרך דמייתי לקמן דאין לומר דווקא בא בדרך ואין לו מה יאכל התירו לו דהא גבי מעשה דבית חורון משמע דאי הוה יהיב ליה מתנה גמורה הוה שרי אבל למיכל וי"ל דאין הכי נמי אבל אין רגילות ליתן בכה"ג דכל שעה ירא שיחזיק בהן המקבל ופ"ת ויפקיר כדלקמן וי"ל דהא ודאי לא שריגן אלא בא בדרך הואיל ולא נכנסו המזונות לרשות אחרת משיצאו מיד המדיר דנראה כמו שהן עדיין ברשותו ותקנתא דחנוני הרגיל אצלו איכא למימר נמי דלא שכיח דעבדי טפי משלשים יום הואיל והמדיר אינו אומר לו ליתן לו מעות: **ופרנס** לאו שליחותיה קעביד. השתא סלקא דעתין דאמר ליה ספק לה מזונות ואני פורע ולא דמי להא דמסקינן בריש פרק בתרא דע"ז (דף סג.) ותסם) אומר אדם לחנוני הרגיל אצלו תן פירות לחמרי ולפועלי ואינו חושש לא משום שביעית ולא משום יין נסך דהתם לא קאמר ליה דליתיב להו איסורא הלכך לאו שליחותיה עביד אי יהיב להו יין נסך אבל הכא שליחותיה קא עביד כי יהיב לה שוס מזונות:

באומר כל הזן אינו מפסיד. ולא בעי לשנויי בחנוני הרגיל אצלו אומר רבינו ילמק דיעמיד פרנס משמע דמפרנס לה מזונות אבל בחנוני הרגיל אצלו לא מפרש לה מיהו אומר רבינו שמואל דווקא בכי האי גוונא דאמר בשמם כל הזן אינו מפסיד שרי במודר הנאה אבל למימר ליחיד אם מזון לא מפסיד אסור דמיחזי כשלוחו דגבי בא בדרך לא שרי למימר הכי ובסוף מסקנא נמי דמשני לא מיבעיא כל הזן כו' אי הוה שרי למימר ליחיד הוה ליה למיתני בחנוני הרגיל אצלו אם מזון לא מפסיד והוה משמע לן דבותא טפי: שלא

הולך אצל חנוני הרגיל אצלו וא"ל איש פלוני מודר הנאה ממני וא"י מה אעשה לו והוא נותן ובא ונוטל ממנו פי' וא"י לתובעו בדין דא"כ הו"ל שלוחו אלא שסומך באהבתו עליו שישלם לו בנדבת לבו הכי הוא דשרי אבל כל הזן אינו מפסיד לא פי' משמע דשליח שויה. ל"מ קאמר ל"מ כל הזן אינו מפסיד דלעלמא קאמר אבל האי כיון דרגיל אצלו ואזיל וא"ל כמאן דא"ל זיל הב ליה דמי קמ"ל.

נעשה כאומר לה צאי בו. דלא"ג דלא אמר הרי הוא כאומר דודאי אדעתא דהכי אדירה: **בדלא ספקה.** מזונות במעשה ידיה הקנוב לה במשנת אע"פ (לעיל דף מד:): **הא רגילה בהו.** ומשועבד לה: **שהגיע זמן ולא נשאו.** דמדאורייתא לא משועבד לה לפיכך חל הנדר דאיסור דאורייתא הוא ומדרבנן חייב לזונה לפיכך יעמיד פרנס: **ויסת.** דהשתא חייב במזונותיה והנדר כבר חל עליו: **הא סברה וקבלה.** יודעת היא שנאסר עליו לזונה ויסת לו: **גבי מומין.** בשלהי פרקין[1] במתניתין: **לענין מזוני מי אמרינן.** סבורה הייתי. יודעת היא שאי אפשר לה בלא מזונות: **ופרנס לאו שליחותיה עביד.** בחמיה נמצא עובר על נדרו: **הרי אלו יכתבו ויחנו.** אע"ג דלא אמר ליה לסופר כתוב. ה"נ אע"ג דלא אמר ליה זון שלוחיה הוא: **הפס קאמר יכסוב.** לשון לוואה לשמע קולו: **בדליקה התירו לומר.** בשבת דמתוך שאדם נהול על ממונו אי לא שרית ליה אתי לכבויי[2]: **לאו למעוטי כי האי גוונא.** בכל איסורין שבתורה: **שאר איסורי שבת.** דחמירי ולא התירו בהן לומר העושה לי מלאכה זו אינו מפסיד כדי שישמעו עובדי כוכבים ויעשו אבל בנדרים לא גזור: **דלעלמא קאמר.** לא דמי לשליחות כלל דלא ייחד אים לעשותו אבל רגיל אצלו אימא לא כו':

מעשה

ולא נשאו דתנן[3] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ומאי דאדרתן לא מצינא דאיגלגל בהדך ומאי שנא עד ל' יום עד ל' יום לא שמעי בה אינשי ולא זילא בה מילתא טפי שמעי בה אינשי וזילא בה מילתא איבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[4] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[5] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[6] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[7] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[8] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[9] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[10] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[11] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[12] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[13] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[14] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[15] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[16] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[17] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[18] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[19] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[20] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[21] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[22] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[23] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[24] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[25] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[26] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[27] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[28] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[29] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[30] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[31] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[32] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[33] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[34] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[35] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[36] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[37] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[38] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[39] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[40] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[41] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[42] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[43] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[44] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[45] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[46] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[47] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[48] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[49] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[50] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[51] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[52] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[53] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[54] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[55] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[56] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[57] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[58] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[59] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[60] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[61] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[62] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[63] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[64] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[65] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[66] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[67] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[68] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[69] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[70] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[71] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[72] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[73] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[74] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[75] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[76] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[77] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[78] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[79] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[80] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[81] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[82] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[83] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[84] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[85] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[86] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[87] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[88] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[89] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[90] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[91] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני שהגיע זמן ולא נשאו דתנן[92] הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה ומאי שנא עד שלשים יום עד עביד שליח שליחותיה טפי לא עביד שליח שליחותיה ואיבעית אימא שהדירה כשהיא ארוסה ארוסה מי אית לה מזוני

מעשה דבית חורון. בנדרים בפרק השותפין: **היינו תנא קמא.** דאיהו נמי שלשים יום קאמר[ד]: **במפרש.** שפירש שלשים יום הוא דלא כפיין ליה להוציא אלא יעמיד פרנס: **משום דאיכא לערא דתרווייהו** לא גרסינן: **יוציא ויתן כתובה.** לאלתר: **שנדרה היא.** ומה יש לו עוד להמתין אי ניחא לה לדידה למיסקל כתובתה ומיפק לא תבקש פתח לנדרה אבל היכא דאדרה איהו כגון מליהגות לו ימתין שמא ימצא פתח לנדרו: **וקסבר רבי מאיר הוא.** שקיים נתן אצבע בין שיניה והשיכה לפיכך יתן כתובה. ופתח מתניתין ר"מ היא[ה]: **אם רצה הבעל.** מתחילה להפר יפר: **ואם.** לא רצה וקיים לה ואמר אי אפשי כו': **בענויות אלא נתן קצבה.** יוציא ויתן כתובה. אלמא הוא נותן דהא בנדרה היא וקיים הוא אוקימתא למתניתין: הכי גרסינן **והא תנן רבי יהודה אומר בישראל יום אחד יקיים.** גבי אלא מעשה דבית חורון: רבי יהודה אומר בישראל חדש אחד וכו': היינו ת"ק אמר אביי כהנת אתא לאשמועינן רבא אמר חדש מלא וחדש חסר איכא בינייהו [ו]אמר רב לא שנו אלא במפרש אבל בסתם יוציא לאלתר ויתן כתובה ושמואל אמר אפילו בסתם לא יוציא שמא ימצא פתח לנדרו והא איפלגו ביה חדא זימנא [ז]דתנן המדיר את אשתו מתשמיש המטה ב"ש אומרים שתי שבתות וב"ה אומרים שבת אחת ואמר רב מחלוקת במפרש אבל בסתם יוציא לאלתר ויתן כתובה ושמואל אמר [א]אפי' בסתם נמי לא יוציא שמא ימצא פתח לנדרו [ז]צריכא דאי איתמר בההיא בההיא קאמר רב משום דלא אפשר בפרנס אבל בהא דאפשר בפרנס אימא מודה ליה לשמואל ואי אתמר בהא בהא קאמר שמואל משום דאפשר בפרנס אבל בההיא אימא מודה ליה לרב צריכא: תנן המדיר את אשתו שלא תטעום אחד מכל הפירות יוציא ויתן כתובה בשלמא לרב כאן בסתם כאן במפרש אלא לשמואל קשיא הכא במאי עסקינן [ח]כגון שנדרה היא וקיים לה איהו וקסבר ר"מ הוא נותן אצבע בין שיניה וסבר רבי מאיר הוא נותן אצבע בין שיניה והתניא [ט]האשה שנדרה בנזיר ושמע בעלה ולא הפר לה רבי מאיר ורבי יהודה אומרים היא נתנה אצבע בין שיניה לפיכך אם רצה הבעל להפר יפר ואם אמר אי אפשי באשה נדרנית תצא שלא בכתובה רבי יוסי ורבי אלעזר אומרים הוא נותן אצבע בין שיניה לפיכך [י]אם רצה הבעל להפר יפר ואם אמר אי אפשי באשה נדרנית יוציא ויתן כתובה איפוך ר"מ ורבי יהודה אומרים הוא נותן רבי יוסי ורבי אלעזר אומרים היא נתנה וסבר רבי יוסי היא נתנה והתנן רבי יוסי אומר בעניות שלא נתן קצבה אימא רבי מאיר ורבי יוסי אומרים הוא נותן רבי יהודה ורבי אלעזר אומרים היא נתנה וסבר רבי יהודה היא נתנה והתנן [יא]רבי יהודה אומר בישראל יום אחד יקיים אימא רבי מאיר ורבי יהודה ורבי יוסי אומרים הוא נותן ורבי אלעזר אומר היא נתנה ואם תמצא לומר זוגי זוגי קתני אימא רבי מאיר ורבי אלעזר אומרים היא נתנה רבי יהודה ורבי יוסי אומרים הוא נותן והא סתמא דלא כרבי מאיר וסבר רבי יוסי בעניות שלא נתן קצבה אלמא בעל מצי מיפר ורמינהו [יב]אלו דברים שהבעל מיפר דברים שיש בהן עינוי נפש [יג]אם ארחץ אם לא ארחץ אם אתקשט אם לא אתקשט אמר רבי יוסי אין אלו נדרי עינוי נפש ואלו הן נדרי עינוי נפש שלא אוכל בשר ושלא אשתה יין ושלא אתקשט בבגדי

[ד]**שלא** תטעום אחד מכל הפירות. לאו בכל פירות מדיר לה דל"ל לא הוה חייל דאי אפשר לה לקיים כדאמרי' בריש פרק שני דנדרים (דף יד:) דכי אמר קונם עיני בשינה סתם לא חייל נדר למיסר שינה אלא שלא תטעום במין אחד שבפירות כדאמרינן בתוספתא דאפילו לא טעמה מין זה מעולם אבל למאי דסלקא דעתין דאדרה איהו ותלנהו בתשמיש המטה חל אפילו הדירה מכל פירות מין דאפשר לה לאכול וליאסר בתשמיש המטה כי ההיא דשלהי נדרים (דף פט:) דאמר מיתסר כל הנאות דעלמא עלי כו' ושרקיה טיגא שלא יהנה מן העולם אלמא חל הנדר:

רבי יהודה היינו ת"ק. בהחולץ (יבמות דף מח: ושם) פי' ל"ל דאדם דקרא שלשים יום כדדרשינן התם ירח שלשים ימים שלשים ובנזיר (דף ה. ושם) נמי אמרינן ואימא שלשים יום כדכתיב עד חדש ימים אבל בדרבנן לא הוי אלא חסר כדאמרי' בפ' אין נערכין (ערכין דף ט:) ובפ"ק דר"ה (דף יט:) דשב"ג אומר לו אדם שלשים [ט]ושקה דהכא פריך היינו ת"ק ואביי נמי דאמר כהנת אתא לאשמועינן אית ליה דאדם שלשים יום ואומר ר"י דהכא משום דבעי למימר ובכהנת שנים יקיים נקט חדש וג' חדשים דהבאתנה וט' חדשים דמעוברת דהוו חדשים דשלשים יום משום דטורח הוא לפרש ולומר ל' יום וע"ר יום נקט חדשים ועוד י"ל דאפי' בלישנא דרבנן הוי אדם שלשים היכא דלא מוכח אבל [כ]היכא דמוכח שאני:

(ו) ח) **אי** נמי בהא קאמר שמואל דאיכא צערא דתרווייהו.

הכי גרסינן לה בכל הספרים אע"ג דכבר אלרכינהו שפיר מלריכותא קמייתא מ"מ כן דרך הש"ס שעושה ב' לריכותות לשני האמוראים כשיש לו ונקוטרם לא גרים ליה ובפ' אע"פ (לעיל דף פא:) לא גרים ליה בשום ספר: **בשלמא** לרב כאן בסתם כו'. וסלקא דעתין [א] דתלה בתשמיש דאמר יאסר הנאת תשמיש עלי אם תטעום מאותו המין:

שנדרה היא וקיים לה הוא.

פי' בקונטר' ומה יש לו עוד להמתין אי ניחא לה למיסקל כתובה ומיפק לא תבקש עוד פתח לנדרה ותימה לפירושו דמאי פריך לקמן ותתקשט ותיאסר אי לב"ש כו' הואיל וכבר תירלנו דבנדרה היא לא שייך המתנה ונראה לר"י דהשתא לא מיירי בדתלינהו בתשמיש אלא שנדרה הנאה באחד מכל מיני פירות כל זמן שהיא תחתיו דאם נדרה לעולם א"כ מה תרוויח במה שיוציא לף ע"ג דבנדר של תשמיש ממתנת בנדר של פירות אינה יכולה לבטול אפי' יום אחד: **ואם** אמר אי אפשי באשה נדרנית תצא בלא כתובה. והא דתנן בפרקין (לקמן עב.) נודרת ואינה מקיימת אלא בלא כתובה אבל מקיימת לא הנ"מ בשאר נדרים אבל נדרים שיש בהן עינוי נפש אפי' מקיימת יוצאה בלא כתובה דיש חילוק בין אותם נדרים לשאר כדאמרינן לקמן גבי כנסה ע"מ שאין עליה נדרים: **בעניות** שלא נתן קצבה. ועל כרחך מתני' לשמואל בנדרה היא וקיים לה הוא דאי בהדירה הוא הא קאמר שמואל יאמתין עד שימצא פתח לנדרו: **אימא** רבי מאיר ורבי אלעזר אומרים היא נתנה אצבע כו'. הקשה ר"ת דהכא אית ליה לר"מ היא נתנה ולהכי יוציא בלא כתובה ולקמן (דף עב.) תניא רבי מאיר אומר כל היודע בתשמו שנודרת ואינה מקיימת יקיימנה כדי שתדור לפניו ויפר לה אמרו לו אין אדם דר עם נחש בכפיפה אחת פירוש ולכך יוציא בלא כתובה משמע דלר' מאיר לא יוציא ואם יוציא יתן כתובה ולקמן מגיה ר"ת בשני בריתות רבי יהודה דתרוויהו חד תנא קמני להו מדקאמר לקמן מאן דאמרי אהא כל שכן אהא ואין נראה דלא הועיל כלום דזאת הסוגיא אליבא דשמואל אבל לרב אין לריך להגיה הברייתא וסברי רבי מאיר ורבי יהודה היא נתנה ונראה לר"י דמודה רבי מאיר דאם יוציא בשביל כך דלא יתן כתובה אלא משום לתנתא דפליג עליה מצוה להוציא דעד כאן לא קא מיבעיא לן בסוטה בפרק אלוסה (דף כה.) בעובלת על דת אם אסור לקיימה או לא אבל פשיטא דמצוה לגרשה ולקמר רבי מאיר אם הוא רוצה יכול לעכבה על ידי תקנה זו: **רבי** יוסי אומר אין אלו נדרי עינוי נפש. משמע הכא דדחילה וקישוט לא הוי עינוי נפש לרבי יוסי אפילו נדרה לכמה ימים וכן נראה לרשב"א מדקתני סיפא ואלו הן נדרי עינוי נפש ואי רחיצת עולם הוי נדרי עינוי נפש הו"ל למינקט רחיצה וקישוט ולא גרים בריש פרק בתרא דנדרים (דף פ.) ורבי יוסי ניחוש דיומא לא שמיה ניחוש דמשמע הא רחיצת עולם הוי עינוי ומתוך סוגיא דהתם אי אפשר לגרוס כן ואין להאריך כאן: **אין** אלו נדרי עינוי נפש. ולא גרים ואלו הן נדרי עינוי נפש שלא אוכל בשר ושלא אשתה יין דמשמע היא בפ' בתרא דנדרים (דף עט:) והתם גרסי' ואלו הן נדרי עינוי נפש אמרה קונם פירות העולם עלי וליכא למימר דהך דמייתי הכא בריית' היא ולא משנה דיין דאלו מתניתין לא שביק מתניתין ומייתי בריית': **הבי** גרסינן רבי יוסי אומר אין אלו נדרי עינוי נפש משום עינוי נפש הוא דאיתו מיפר אבל מיפר הוא משום דבריה שביו לביה הניחא

מעשה דבית חורון. בנדרים בפרק השותפין: **היינו תנא קמא.** דאיהו נמי שלשים יום קאמר[ד]: **במפרש.** שפירש שלשים יום הוא דלא כפיין ליה להוציא אלא יעמיד פרנס: **משום דאיכא לערא דתרווייהו** לא גרסינן: **יוציא ויתן כתובה.** לאלתר: **שנדרה היא.** ומה יש לו עוד להמתין אי ניחא לה לדידה למיסקל כתובתה ומיפק לא תבקש פתח לנדרה אבל היכא דאדרה איהו כגון מליהגות לו ימתין שמא ימצא פתח לנדרו: **וקסבר רבי מאיר הוא.** שקיים נתן אצבע בין שיניה והשיכה לפיכך יתן כתובה. ופתח מתניתין ר"מ היא[ה]: **אם רצה הבעל.** מתחילה להפר יפר: **ואם.** לא רצה וקיים לה ואמר אי אפשי כו': **בענויות אלא נתן קצבה.** יוציא ויתן כתובה. אלמא הוא נותן דהא בנדרה היא וקיים הוא אוקימתא למתניתין: הכי גרסינן **והא תנן רבי יהודה אומר בישראל יום אחד יקיים.** גבי אלא מעשה דבית חורון: רבי יהודה אומר בישראל חדש אחד וכו': היינו ת"ק אמר אביי כהנת אתא לאשמועינן רבא אמר חדש מלא וחדש חסר איכא בינייהו [ו]אמר רב לא שנו אלא במפרש אבל בסתם יוציא לאלתר ויתן כתובה ושמואל אמר אפילו בסתם לא יוציא שמא ימצא פתח לנדרו והא איפלגו ביה חדא זימנא [ז]דתנן המדיר את אשתו מתשמיש המטה ב"ש אומרים שתי שבתות וב"ה אומרים שבת אחת ואמר רב מחלוקת במפרש אבל בסתם יוציא לאלתר ויתן כתובה ושמואל אמר [א]אפי' בסתם נמי לא יוציא שמא ימצא פתח לנדרו [ז]צריכא דאי איתמר בההיא בההיא קאמר רב משום דלא אפשר בפרנס אבל בהא דאפשר בפרנס אימא מודה ליה לשמואל ואי אתמר בהא בהא קאמר שמואל משום דאפשר בפרנס אבל בההיא אימא מודה ליה לרב צריכא: תנן המדיר את אשתו שלא תטעום אחד מכל הפירות יוציא ויתן כתובה בשלמא לרב כאן בסתם כאן במפרש אלא לשמואל קשיא הכא במאי עסקינן [ח]כגון שנדרה היא וקיים לה איהו וקסבר ר"מ הוא נותן אצבע בין שיניה וסבר רבי מאיר הוא נותן אצבע בין שיניה והתניא [ט]האשה שנדרה בנזיר ושמע בעלה ולא הפר לה רבי מאיר ורבי יהודה אומרים היא נתנה אצבע בין שיניה לפיכך אם רצה הבעל להפר יפר ואם אמר אי אפשי באשה נדרנית תצא שלא בכתובה רבי יוסי ורבי אלעזר אומרים הוא נותן אצבע בין שיניה לפיכך [י]אם רצה הבעל להפר יפר ואם אמר אי אפשי באשה נדרנית יוציא ויתן כתובה איפוך ר"מ ורבי יהודה אומרים הוא נותן רבי יוסי ורבי אלעזר אומרים היא נתנה וסבר רבי יוסי היא נתנה והתנן רבי יוסי אומר בעניות שלא נתן קצבה אימא רבי מאיר ורבי יוסי אומרים הוא נותן רבי יהודה ורבי אלעזר אומרים היא נתנה וסבר רבי יהודה היא נתנה והתנן [יא]רבי יהודה אומר בישראל יום אחד יקיים אימא רבי מאיר ורבי יהודה ורבי יוסי אומרים הוא נותן ורבי אלעזר אומר היא נתנה ואם תמצא לומר זוגי זוגי קתני אימא רבי מאיר ורבי אלעזר אומרים היא נתנה רבי יהודה ורבי יוסי אומרים הוא נותן והא סתמא דלא כרבי מאיר וסבר רבי יוסי בעניות שלא נתן קצבה אלמא בעל מצי מיפר ורמינהו [יב]אלו דברים שהבעל מיפר דברים שיש בהן עינוי נפש [יג]אם ארחץ אם לא ארחץ אם אתקשט אם לא אתקשט אמר רבי יוסי אין אלו נדרי עינוי נפש ואלו הן נדרי עינוי נפש שלא אוכל בשר ושלא אשתה יין ושלא אתקשט בבגדי

גליון הש"ס

תוס' ד"ה רבי יהודה וכו' **היכא דמוכח שאני.** ע' תשובת מהריב"ל ס"ג סימן לו:

הגהות הב"ח

(ה) תוס' ד"ה ר' יהודה וכו' שאני הס"ד ואח"כ מ"ה ס"ג בההיא קאמר:

הגהות הגר"א

[א] תוס' ד"ה בשלמא. וס"ד בתלה כו'. נ"ב דאם לא אי אפשר להדירה מפירות (ועמ"ש רבינו ביו"ד סימן רל"ה ס"ק ח'):

מוסף רש"י

דברים שיש בהן עינוי נפש. כדכתיב (במדבר ל) לענות נפש איש יקימנו ואיש יפרנו (נדרים עט).

תוספות רי"ד

ר"י אומר וכו'. ר"י היינו ת"ק. אמר אביי כהנת אתא לאשמועינן. רבא אמר חודש מלא וחודש חסר א"ב. א"ר ל"ש אלא במפרש (כ"כ) אבל בסתם יוציא ויתן כתובה לאלתר. ושמואל אמר אפילו בסתם לא יוציא שמא ימצא פתח לנדרו. וקי"ל הל' כשמואל בדיני: (מתני') [פסקא] המדיר את אשתו שלא תטעום אחד מכל מיני פירות יוציא ויתן כתובה. רי"א בישראל' יום א' יקיים ב' יוציא וי"כ. ובכהנת ב' יקיים ג' יוציא וי"כ המדיר את אשתו שלא תתקשט בא' מכל התכשיטין יוציא וי"כ. ר' יוסי אומר בעניות שלא נתן קצבה [ובעשירות] ל' יום פ' אם מדיר את אשתו שלא תאכל פרי פ' אע"פ שלא הדירה אלא מאותו פרי בלבד ובכל הפירות היא מוחרת אמרי' יוציא וי"כ וכן נמי אם הדירה שלא תתקשט בבושם פ' אע"פ שהיא מותרת להתקשט בכל שאר מיני בשמים חוץ מבושם פ' יוציא וי"כ. ואי קשיא מה כח יש לו להדירה שלא תאכל או שלא תתקשט הא מוקמינן לה לקמן בנדרה איהי וקיים לה איהו (וכ"ז הוא אליבא דשמואל אבל אליבא דרב כגון שהדירה הוא ואמר הנאת תשמישך אסור עלי כקונם אם תאכלי פרי פ' או אם תתקשט בשם פ' חייל נדרא) ואקש' בשלמא לרב כאן בסתם כאן במפרש אלא לשמואל ק'. פי' ברישא דתנן ל' יום הוי במפרש הלכך ממתינן לי' עד ל' יום אבל כאן

תוספות רי"ד (המשך)

שלא פי' עד זמן פ' אלא סתם הדירה יוציא וי"כ מיד אלא לשמואל דאמר דאפילו בסתם לא יוציא עד ל' יום הכא אמאי תני יוציא ויתן כתובה מיד. ומהדר הבמ"ע שנדרה היא וקיים לה הוא וקסבר הוא נותן אצבע בין שיניה פי' אין כח בבעל להדיר את אשתו שלא תטעום או שלא תתקשט אלא כגון שנדרה היא והוא שמע ולא הפר לה אלא קיים לה וקסברי הני תנאי בין ת"ק בין ר"י בין ר' יוסי דהוא נותן אצבע בין שיניה כלומר אע"פ שהיא נדרה כל הפשיעה עליו מוטל שהי' יכול להפר לה ולא הפר שהיא נדרה ע"ד שיפר לה בעלה נדרה וכיון שלא רצה להפר כל התואנה עליו מוטלת הלכך יוציא וי"כ. וכיון שלא הפר נדרה אין לנו לתת לו זמן שמא תמצא פתח לנדרה דאי ניחא לה לדידה למיסקל כתובתה ומיפק לא תבקש פתח לנדרה אבל בראשה שנדר הוא שלא תתהנה מנכסיו [אפי' אם] נדר בסתם ימתין שמא ימצא פתח לנדרו. תניא האשה שנדרה בנזיר ושמע בעלה ולא הפר לה ר"א אומר היא נתנה אצבע בין שיניה ולפיכך אם רצה הבעל להפר יפר ואם אומר אי אפשי באשה נדרנית יוציא שלא בכתובה ר"י ור"מ ור"י אומרים הוא נותן אצבע בין שיניה לפיכך אם רצה הבעל להפר יפר ואם אמר א"א באשה נדרנית ולא רצה להפר יוציא וי"כ. פי' ר"א מטיל כל התואנה על האשה שנדרה והני תנאי הטילו כל התואנה על הבעל שקיים לה מש"ה יוציא וי"כ. וכיון דסתם לן תנא כי הני תנאי הלכתא הכי דהוא נותן אצבע בין שיניה והאי דקאמר א"א באשה נדרנית לא מפני שהוא תובע גירושין שאע"פ שהוא שותק והאשה תובעת גירושין מוציא כדתנן במתני' אלא ה"פ כיון שיכול להפר ולא הפר כאילו אמר הוא א"א בא"נ וכל התואנה מוטלת עליו. א"נ איידי דקאמר ת"ק א"א אמרי נמי אינהו א"א ולאו דוקא אלא בזמן דהוא

ז א מיי' פי"ב מהלכות אישות הלכה כג:
ח ב ג מיי' שם הל' כד טור אה"ע סי' עב וטוש"ע י"ד סי' רלה סעיף ג:
ט ד מיי' פי"ב מהלכות מדיס הלכה ד סמג לאוין רמב טוש"ע י"ד סי' רלד סעיף נה:
י ה מיי' שם הלכה ה טוש"ע שם סעיף נו: